

[Boligministeren]

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Byggeskadefond, indførelse af konkurrence på rådgivningsområdet, friarealbeslutninger m.v.).

(Lovforslag nr. L 72).

1. Ifølge lovforslaget foreslås der – i overensstemmelse med, hvad der allerede gælder for det øvrige støttede byggeri – indført regler om registrering, eftersyn og byggeskadefondsdekning for ejendomme, hvor der er gennemført byfornyelses- og boligforbedringsarbejder.

Formålet med forslaget om at etablere en dækning for udgifter til ombygningsarbejder, der støttes efter lov om byfornyelse og boligforbedring, er – ud over at bevare værdien af den offentlige investering – at sikre midler til udbedring af eventuelle byggeskader i byfornyelses- og boligforbedringsejendomme.

Byggeskadefondsdekningen skal ses i sammenhæng med den samlede kvalitetssikrings- og ansvarsreform for det støttede byggeri, idet det foreslås, at disse reformer også skal være gældende inden for byfornyelsesområdet.

Fondsdekning kan opnås for skader, der anmeldes til fonden inden 20 år regnet fra afleveringstidspunktet for ombygningen.

Fondens midler tilvejebringes ved indbetaling af bidrag, der fastsættes til 1 pct. af de samlede ombygningsudgifter, svarende til den gældende bidragssats for det støttede nybyggeri. Udgifterne til bidraget deles ligeligt mellem stat og kommune som en refusionsberettiget byfornyelsesudgift.

Der er indgået forhåndsaf tale om, at administrationen af byggeskadefonden for byfornyelsesområdet vil blive udført af Grundejerns Investeringsskand.

2. Som led i regeringens handlingsplan for afbureaukratisering er der truffet beslutning om at »privatisere« byfornyelsesselskaberne.

Dette gennemføres ved, at der etableres en konkurrencesituation inden for rådgivning på byfornyelsesområdet.

Som reglerne er i dag, kan kommunerne overlade nærmere bestemte opgaver til et byfornyelsesselskab. Det drejer sig eksempelvis om information, erstatningsboliganvisning, udarbejdelse af redegørelser, beslutningsforslag og finansieringsplaner samt anden form for

rådgivning som led i en byfornyelses- eller boligforbedringsbeslutning.

Udgifterne til dette arbejde er en refusionsberettiget byfornyelsesudgift og deles mellem stat og kommune med 50 pct. til hver. Varetager kommunen selv disse opgaver, eller overlades opgaverne til andre rådgivere end de godkendte byfornyelsesselskaber, vil kommunen selv skulle afholde udgifterne.

For at etablere en egentlig konkurrencesituation på dette (rådgivnings)marked foreslås, at den fungerende refusionsordning udstrækkes til også at gælde andre rådgivere. Kommunerne stilles derved økonomisk frit i valget af rådgivere.

Udgifter til byfornyelsesadministration, som udføres af kommunerne selv, vil fortsat ikke være refusionsberettiget.

3. Som led i regeringens bestræbelser på at smidiggøre og forenkle lovgivningen foreslås byggelovens gårdrydningsbestemmelser ophævet gennem det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af byggeloven, brandloven og kommuneplanloven. Gårdrydning vil herefter alene kunne ske i medfør af byfornyelsesloven.

For at forenkle reglerne om tilvejebringelse af en byfornyelsesbeslutning, der udelukkende drejer sig om forbedringer af friarealer (såkaldte enkeltstående gårdrydningsbeslutninger), foreslås det endvidere, at sådanne byfornyelsesbeslutninger skal kunne vedtages uden udarbejdelse af § 9-redegørelse og med en yderligere afkorting af beslutningsproceduren, når nærmere fastsatte betingelser er opfyldt.

4. På forslag til finanslov for 1990 er der foreslået en ophævelse af den ekstraordinære bevilling til boligforbedringer efter kapitel III i lov om byfornyelse og boligforbedring. Det foreslås således i forslag til finanslov, at der kun bliver én investeringsramme, inden for hvilken de enkelte kommuner vil få tildelt en samlet, vejledende bevillingsramme.

For imidlertid at fastholde de positive elementer i den hidtidige kapitel III-ordning foreslås, at kommunerne inden for en af boligministeren fastsat andel af den tildelte vejledende ramme fortsat skal kunne give tilsagn til boligforbedringer efter kapitel III, herunder til enkeltstående boligforbedringer i byfornyelsesområder.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.